

[H. C. Toff.]

ægs og smørs vedkommende giver de faldende priser sig direkte udslag i prisen til producenterne, medens det samme ikke er tilfældet for flæsket. Her har man en reguleringspulje, der er opsamlet hos slagterierne, og derfor kommer det prisfald, der er indtrådt, ikke til udtryk i en nedgang i producentprisen, men producentprisen har til gengæld heller ikke mærket noget til den stigning, der tidligere fandt sted. Har priserne således været faldende, har udgifterne fortsat deres stigning ikke mindst i de sidste måneder, hvor vanskelighederne med at skaffe den fornødne arbejdskraft på landet i høj grad har påvirket lønniveauet i opadgående retning. Gennem disse to udviklingslinjer, faldende produktionspriser og stigende udgifter, kommer landmanden i en klemme, der for mange vil betyde alvorlige økonomiske problemer.

På denne baggrund er det rigtigt på ny at gennemføre en kornordning, der i det mindste sikrer det producerede brødkorn faste priser. Efter min opfattelse må man nødvendigvis også gennemføre en foderkornsordning, samtidig med at man gennemfører en brødkornsordning med faste priser. Gør vi ikke det, vil resultatet let blive, at alle danske landbrug efterhånden vil producere alt det brødkorn, de formår i deres sædskifte. Hvis de her til landet kunne importere foderkorn med stort stats-tilskud udefra, ville mange flere producere brødkorn, så staten, der forpligter sig til at overtage brødkornet, ville få et stort tab, idet den del af brødkornet, der ikke kunne sælges til den danske befolkning til menneskeføde, måtte sælges til dyrisk produktion. Det ærede medlem hr. Carl Petersens vurdering, der gik ud på, at overskuddet på 168 000 tdr. korn ville komme til at koste staten mellem 25 og 30 mill. kr. i det kommende år, kan jeg ikke være enig i. Jeg tror ikke, tallet vil blive nær så stort. Jeg vil vurdere det til et sted mellem 12 og 15 millioner. På denne baggrund finder vi, det vil være rigtigt på ny at lave en kornordning, idet man derigennem i det mindste sikrer producenterne af brødkornet faste priser. Ellers vil vi blive udsat for, at man her til landet kunne få importeret brødkorn og til meget lave priser, idet der udefra er givet stats-

tilskud til denne produktion. Hvis man derfor ikke har fastsat et rimeligt forhold mellem basisprisen på foderkorn og de fastsatte brødkornspriser, kan vi risikere, at der vil ske en sådan udvidelse af brødkornsarealerne, at produktionen ikke kan afsættes ved salg til menneskeføde, men må afsættes til fremstilling af dyriske produkter. Derigennem vil staten altså få et tab, men med det areal, der er udlagt i år, mener jeg ikke, tabet vil blive nær så stort, som det ærede medlem hr. Carl Petersen nævnte.

Det afleverede brødkorn må ikke indeholde mere end 17 pct. vand, men med de gode høstbetingelser, der var sidste år, hændte det ofte, at vandindholdet lå under denne procent. Jeg vil derfor gerne rejse det spørgsmål, om det ikke var rimeligt, at det brødkorn, der afleveres med et lavere vandindhold end 17 pct., på en eller anden måde bliver begunstiget prismæssigt. Det må da være en vare af særlig god kvalitet og af større værdi end brødkorn med et højere vandindhold. For den afleverende landmand betyder det, at han afleverer en vare med et større nettoindhold, mindre vandindhold, og det vil faktisk sige, at han også afleverer en vare, der vejer mindre end det tilladte. Han får med andre ord mindre for at aflevere en vare af bedre kvalitet. Vi vil gerne under udvalgsarbejdet have såvel dette undersøgt som muligheden for at forbedre prisen for den vare, der er af den bedste kvalitet, altså den vare, der overgår den normale kvalitet, og hvor prisen til landmanden faktisk derved forholdsvis er mindre, ligesom vi også i udvalget gerne vil drøfte, om de i loven fastsatte priser er de rigtige under hensyntagen til de omkostningsstigninger, der har fundet sted, siden vi sidste år gennemførte en kornordning.

Da vi gennemførte kornordningen i 1958, blev der fra flere sider givet udtryk for, at den ville regulere svineproduktionen i Danmark. Jeg gav dengang udtryk for, at det efter min mening ikke ville betyde noget væsentligt. Sidste år kunne vi da også konstatere, at det ikke havde påvirket produktionen af svin, i hvert fald ikke i nedadgående retning. Vi havde tværtimod den største produktion af svin i hele landets historie, og udviklingen har stadig været i opadgående retning. Vi kan kun være tilfredse med, at udviklingen i andre lande har